

den Masse af Arbejdere, der sidde med Familie, fra at faa Del i de Goder, dette Lovforslag byder.

Derimod er det med en vis Tilfredshed, jeg har set, at den af Socialdemokratiet foreslaaede Form for disse Brug, som i sin Tid ikke fik Tilslutning udenfor enkelte radikale Kredse, nu synes at vinde Fremgang. Der har jo nede i Folketinget, saa vidt jeg kan skønne, i Udvalget været Stemning for at tage Spørgsmaalet om en Ordning med Fæste i Stedet for Selveje op til nøje Overvejelse, og vistnok hele Udvalget var enig om at ønske en Kommission nedsat i den Anledning. Jeg kunde da ønske, at ogsaa den højtærede Landbrugsminister inden ret længe vilde arbejde hen til at faa en saadan Kommission nedsat, saa at vi snart kunde faa udarbejdet en Oversigt over, paa hvilken Maade man bedst kunde gaa til Statsfæste. Thi jeg er overbevist om, at det er den Vej, vi skulle gaa, naar vi ville hjælpe dem, der trænge allermost, til at faa skabt bedre Kaar end de usle Forhold, de leve under, med daarlige Hjem, hvor der opfødes en sygelig og daarlig Slægt. Men naar vi ville naa frem til at faa skabt en sund Slægt i disse Husmandshjem, maa de bygges op saaledes, at de ikke blive satte for store Udgifter. At man nu fra anden Side begynder at finde, at Fæste er et Spørgsmaal, der maa tages under Overvejelse, er jeg meget tilfreds med, da det viser, at Socialdemokratiet der som paa saa mange andre Omraader har vist den Vej, man efterhaanden kommer til at gaa.

Om selve Lovforslaget har jeg udtalt, at vi anerkende de Fremskridt, der ere i det, og selv om det ikke gør Skridtet saa langt ud, som vi kunde ønske, vil den Gruppe, jeg tilhører, dog yde vor Medvirken til dets Gennemførelse.

**Landbrugsministeren** (*Anders Nielsen*): Jeg gaar ud fra, at det høje Ting vil sætte Pris paa, at denne Forhandling sluttes i dette Møde, og jeg skal bidrage mit dertil. Jeg kan det saa meget lettere, som jeg efter den stedfundne Forhandling kunde indskrænke mig til at sige Tak for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Jeg kunde indskrænke mig dertil, men vil dog gøre nogle faa Bemærkninger.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) ønskede nogle Oplysninger, der kunde klarlægge for os, hvorledes de to foregaaende Lovs Virkninger have været. For saa vidt disse Oplysninger — Kravene

kunne jo nærmere præciseres gennem en Udvalgsskrivelse — kunne tilvejebringes indenfor den rimelige Tid, der paaregnes, skulle de blive det eventuelle Udvalg tilstillede. Men jeg maa maaske sige, at overordentlig stor Trang til Oplysninger for at kunne tage Stilling til Sagen er der ikke, som det jo ogsaa fremgaar af de uforbeholdne Tilslutningsudtalelser, der ere faldne fra alle Sider. Sagen er den, at vi staa ikke ganske uden Oplysninger, idet vi faa et Spejlbillede af Lovens Virkninger vist paa forskellig Vis. Vi faa det ved at se, at Statskassens Tab kun er godt 6,000 Kr. i de forløbne Aar. Det er en Oplysning, om end af negativ Art. Men vi have ogsaa ovre fra Folketinget flere Udtalelser, fremsatte af Mænd, der have virket som Amtskommissionsformænd. Deres Udtalelser findes i Rigsdagstidenden, og man vil deraf se, hvorledes Forholdet har udviklet sig under Lovene i de respektive Amter, hvori disse Mænd have virket. Man faar netop ud af disses Redegørelse, som altsaa forefindes i Rigsdagstidenden, et klart og tilfredsstillende Billede af Lovens Virkning. Men er der alligevel visse bestemte Data, man ønsker, og som kunne skaffes til Stede, skal det være mig en særdeles Tilfredsstillelse at fremskaffe dem.

Det samme ærede Medlem dvalde noget ved Spørgsmaalet om Forhøjelsen fra 5,000 til 7,000 Kr. og pegede navnlig paa, at derved forrykkedes Forholdet mellem Hæsljeværdien og Jordbrugsværdien. Ja, det er rigtigt, men det kan Statshusmændene jo kun være glade for, for i samme Grad som Jordbrugsværdien forøges, i samme Grad maa man mene, at Betingelserne for deres Indtægts Forøgelse komme til Stede. Det gælder sikkert indtil en vis Grænse. Jeg er enig i de Betragtninger, der gaa ud paa, at naar man naar en vis Grænse — hvor den ligger, er vanskeligt at fastslaa —, gaar det til den anden Side med Hensyn til det ønskelige i at have Jordlodderne større, end de ere for Tiden.

Det ærede Medlem sluttede sig til Betragtninger, som kom frem ogsaa i Folketinget fra Højregruppens Repræsentant der, om, at man skulde lade dem, der tog Lodder til over 6,000 Kr., møde med  $\frac{1}{5}$  af det overskydende. Nu hørte vi nys det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) fremholde Ønsket for os om, at vi ikke gik længere end til 500 Kr. som Maksimumsindsats fra Huslodtagerens Side uden Hensyn til, om Jordlodden var til 5, 6, 7 eller 8,000 Kr. Der staar altsaa